

Bruxelles, 7.12.2017
COM(2017) 740 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**privind exercitarea competenței de a adopta acte delegate conferite Comisiei în temeiul
Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din
25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și
de reasigurare (Solvabilitate II)**

I. Introducere

Directiva Solvabilitate II¹ a introdus un cadru prudențial solid și robust pentru societățile de asigurare din UE. Acesta se bazează pe profilul de risc al fiecărei societăți de asigurări în parte, pentru a promova comparabilitatea, transparența și competitivitatea.

Această directivă a fost modificată prin:

- Directiva 2011/89/UE (Directiva „Conglomerate financiare”)²;
- Directiva 2012/23/UE³;
- Directiva 2013/23/UE a Consiliului⁴;
- Directiva 2013/58⁵; și
- Directiva 2014/51/UE (Directiva „Omnibus II”)⁶.

II. Temei juridic

Obligația de a redacta prezentul raport este prevăzută la articolul 301a alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II. În temeiul acestei dispoziții, delegarea de competențe menționată la articolele 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 și 308b se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani de la 23 mai 2014.

Comisia are obligația de a întocmi un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Prin urmare, prezentul raport include acele competențe delegate care intră în domeniul de aplicare al articolului 301a. Raportul nu vizează delegările de competențe prevăzute la articolul 301b.

¹ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), JO L 335, 17.12.2009, p. 1

² Directiva 2011/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar (JO L 326, 8.12.2011, p. 113)

³ Directiva 2013/58/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2013 de modificare a Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II) în ceea ce privește data pentru transpunerea acesteia și data de aplicare a acesteia, precum și data de abrogare a anumitor directive (Solvabilitate I), JO L 341, 18.12.2013, p. 1.

⁴ Directiva 2013/23/UE a Consiliului din 13 mai 2013 de adaptare a anumitor directive în domeniul serviciilor financiare, având în vedere aderarea Republicii Croația, JO L 158, 10.6.2013, p. 362.

⁵ Directiva 2013/58/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2013 de modificare a Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II) în ceea ce privește data pentru transpunerea acesteia și data de aplicare a acesteia, precum și data de abrogare a anumitor directive (Solvabilitate I), JO L 341, 18.12.2013, p. 1.

⁶ Directiva 2014/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivelor 2003/71/CE și 2009/138/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 în ceea ce privește competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), JO L 153, 22.5.2014, p. 1

III. Exercitarea competențelor delegate

1) Context

(a) Actul delegat Solvabilitate II

Marea majoritate a competențelor prevăzute de Directiva Solvabilitate II au fost exercitate de către Comisie în 2014. Competențele au fost grupate datorită legăturilor complexe dintre ele, de exemplu cu privire la formula standard prevăzută de Directiva Solvabilitate II.

La 14 octombrie 2014, Comisia a adoptat actul delegat Solvabilitate II⁷, care a fost publicat în Jurnalul Oficial la 17 ianuarie 2015, după expirarea perioadei de examinare a Parlamentului European și a Consiliului. Acesta a intrat în vigoare la 18 ianuarie 2015, cu mult înainte de 1 ianuarie 2016, când Directiva Solvabilitate II a devenit pe deplin aplicabilă.

Acest act delegat s-a bazat pe avizele tehnice emise de Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) în 2009 și 2010, care însumează peste 4 000 de pagini. O solicitare oficială de emitere a unui aviz tehnic a fost transmisă în martie 2009. Avizele emise de EIOPA, care au fost supuse consultării publice, au fost furnizate Comisiei în perioada cuprinsă între noiembrie 2009 și ianuarie 2010. După primirea avizelor emise de EIOPA între 2009 și 2010, Comisia a organizat o audiere publică privind proiectul de regulament delegat la 4 mai 2010 și a efectuat propria consultare publică în perioada cuprinsă între noiembrie 2010 și ianuarie 2011.

În plus, EIOPA, mandatată de Comisie în septembrie 2012, a lansat o consultare publică cu privire la raportul său privind calibrarea și conceperea cerințelor de capital pentru anumite investiții pe termen lung, adoptat în decembrie 2013.

În cursul elaborării acestui act delegat, Comisia a organizat peste 20 de reuniuni ale grupului de experți relevant, în cursul cărora proiectul de regulament delegat a fost discutat de experți din statele membre, cu implicarea observatorilor din partea Parlamentului European și EIOPA⁸.

(b) Amendamentul privind proiectele de infrastructură din 2015

Ulterior, la 30 septembrie 2015, Comisia a adoptat amendamentul privind infrastructura la actul delegat Solvabilitate II⁹, care a intrat în vigoare la 2 aprilie 2016.

⁷ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), JO L 12, 17.1.2015, p. 1

⁸ Pentru explicații suplimentare, a se vedea expunerea de motive a actului delegat Solvabilitate II, disponibilă la următoarea adresă: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/3/2014/RO/3-2014-7230-RO-F1-1.Pdf>

⁹ Regulamentul delegat (UE) 2016/467 al Comisiei din 30 septembrie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/35 al Comisiei în ceea ce privește dispozițiile referitoare la calcularea cerințelor de capital pentru mai multe categorii de active deținute de societățile de asigurare și reasigurare, JO L 85, 1.4.2016, p. 6

În ceea ce privește amendamentele privind infrastructura cuprinse în acest act delegat, la 4 februarie 2015, Comisia a solicitat EIOPA să emită un aviz tehnic privind modul și măsura în care ar fi adecvată o modificare a formulei standard prevăzute de Directiva Solvabilitate II pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate. EIOPA a organizat o consultare publică referitoare la proiectele de avize tehnice în perioada cuprinsă între 2 iulie 2015 și 9 august 2015 și, la 29 septembrie 2015, a adoptat avizul său tehnic final.

Amendamentul se referă, de asemenea, la modificări privind fondurile europene de investiții pe termen lung (FEITL), măsurile tranzitorii privind acțiunile și sistemele multilaterale de tranzacționare (MTF-uri). De asemenea, actul a introdus anumite modificări și rectificări în vederea corectării greșelilor de redactare din actul delegat Solvabilitate II din 2014.

Grupul de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți (constituire asigurări) (EGBPI) a fost consultat în cadrul reuniunilor și în scris, în 2015, cu privire la conținutul actului delegat.

(c) Amendamentul privind societățile de infrastructură din 2017

În vederea continuării lucrărilor în direcția realizării obiectivului uniunii piețelor de capital, Comisia a solicitat un aviz tehnic suplimentar din partea EIOPA cu privire la societățile de infrastructură în 2015, iar acest aviz a fost primit la 30 iunie 2016. Înainte de adoptarea amendamentului, EGBPI a fost consultat inclusiv cu privire la textul juridic al amendamentului.

La 8 iunie 2017, Comisia a adoptat amendamentul privind societățile de infrastructură¹⁰ la actul delegat Solvabilitate II. Acest act a fost publicat în Jurnalul Oficial la 14 septembrie 2017, după expirarea perioadei de examinare a Parlamentului European și a Consiliului.

(d) Decizii de stabilire a echivalenței

În temeiul articolelor 172, 227 și 260 din Directiva Solvabilitate II, deciziile de stabilire a echivalenței privind jurisdicțiile țărilor terțe sunt adoptate sub formă de acte delegate.

Comisia a adoptat în iunie 2015 și în noiembrie 2015 două pachete de decizii de stabilire a echivalenței în legătură cu opt jurisdicții. EIOPA a transmis Comisiei un aviz cu privire la echivalența acestor țări terțe, iar înainte de adoptarea acestor acte delegate a fost consultat EGBPI.

Detalii suplimentare cu privire la competențele exercitate sunt prezentate mai jos.

¹⁰ Regulamentul delegat (UE) 2017/1542 al Comisiei din 8 iunie 2017 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/35 în ceea ce privește calcularea cerințelor de capital reglementat pentru anumite categorii de active deținute de societățile de asigurare și reasigurare (societăți de infrastructură), JO L 236, 14.09.2017, p. 14.

(e) Alte acte delegate

Separat, Comisia a adoptat, de asemenea, acte de rectificare pentru anumite versiuni lingvistice ale actului delegat¹¹.

Aspectele de mai sus sunt detaliate în continuare, în legătură cu fiecare dintre competențele prevăzute de Directiva Solvabilitate II.

2) Articolul 17

Până în prezent, Comisia nu a recurs la competența de a adopta acte delegate referitoare la listele de forme juridice ale întreprinderilor prevăzute în anexa III, cu excepția punctelor 28 și 29 din părțile A, B și C din directivă. Comisia nu a primit nicio cerere din partea statelor membre cu privire la această listă.

3) Articolul 31

Competența de a adopta acte delegate în legătură cu articolul 31 alineatul (2), prin care se precizează aspectele cheie cu privire la care se publică date statistice agregate, precum și cuprinsul și data publicării informațiilor, a fost exercitată în cadrul actului delegat Solvabilitate II din 2014.

În amendamentul privind proiectele de infrastructură din 2015 la actul delegat Solvabilitate II, această competență a fost exercitată în vederea modificării unei dispoziții care conținea erori de redactare. În mod similar, această competență a fost exercitată în actul de rectificare a versiunii în limba germană din 2016 a actului delegat Solvabilitate II, pentru a modifica o serie de dispoziții în vederea corectării anumitor greșeli de traducere.

4) Articolul 35

Competența de a adopta acte delegate pentru a preciza informațiile menționate la alineatele (1) - (4) ale articolului 35 și termenele de transmitere a acestor informații a fost exercitată în actul delegat Solvabilitate II din 2014 și în actul de rectificare a versiunii în limba germană din 2016.

5) Articolul 37

În conformitate cu articolul 37 alineatele (6) și (7), Comisia adoptă acte delegate pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la circumstanțele în care se pot impune majorări de

¹¹ Regulamentul delegat (UE) 2016/2283 al Comisiei din 22 august 2016 de rectificare a versiunii în limba germană a Regulamentului delegat (UE) 2015/35 al Comisiei de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), JO L 346, 20.12.2016, p. 111-112 (BG, ES, CS, DA, ET, EL, EN, FR, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV) și JO L 346, 20.12.2016, p. 111-125 (DE) și Regulamentul delegat (UE) 2017/669 al Comisiei din 16 decembrie 2016 de corectare a versiunilor în limbile bulgară, cehă, croată, estonă, franceză, greacă, lituaniană, malteză, română, slovacă și suedeză ale Regulamentului delegat (UE) 2015/35 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), JO L 97, 8.4.2017, p. 3.

capital, precum și cu privire la metodologiile de calculare a majorărilor de capital. Aceste competențe au fost exercitate de Comisie în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

6) Articolul 50

În conformitate cu articolul 50 alineatul (1), Comisia adoptă acte delegate pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la următoarele elemente:

- (a) elementele sistemelor prevăzute la articolele 41, 44, 46 și 47 și, în special, domeniile care trebuie acoperite de managementul active-pasive și de politicile de investiții ale întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, prevăzute la articolul 44 alineatul (2);
- (b) funcțiile prevăzute la articolele 44, 46, 47 și 48.

Literele (a) și (b) au fost preluate în actul delegat Solvabilitate II din 2014 și au fost incluse și în actul de rectificare a versiunii în limba germană.

Litera (a) a fost, de asemenea, inclusă în amendamentul privind societățile de infrastructură din 2017 la actul delegat Solvabilitate II.

7) Articolul 56

În conformitate cu articolul 56, Comisia este autorizată să adopte acte delegate pentru a aduce precizări suplimentare cu privire la raportul privind solvabilitatea și situația financiară, cum ar fi informațiile care trebuie publicate și termenele aferente publicării anuale a informațiilor.

Dispozițiile în acest sens sunt prevăzute în actul delegat Solvabilitate II din 2014 și, de asemenea, sunt incluse în actul de rectificare a versiunii în limba germană.

8) Articolul 75

În conformitate cu articolul 75 alineatul (2), Comisia adoptă acte delegate pentru a stabili metodele și ipotezele care trebuie aplicate la evaluarea activelor și a pasivelor în conformitate cu alineatul (1) din articolul menționat. Această competență a fost preluată în actul delegat Solvabilitate II din 2014 și în amendamentul privind proiectele de infrastructură din 2015 la actul delegat Solvabilitate II, care modifică articolele relevante pentru corectarea greșelilor de redactare.

9) Articolul 86

Competența de a adopta acte delegate în ceea ce privește articolul 86 alineatul (1) literele (a) - (i), în legătură cu anumite aspecte prevăzute la articolele 77, 77b, 77c, 77d, 80 și 82 din Directiva Solvabilitate II, a fost exercitată în actul delegat Solvabilitate II din 2014. În plus, în 2017, Comisia a adoptat un act de corectare referitor la versiunile în limbile bulgară, cehă, croată, estonă, franceză, greacă, lituaniană, malteză, română, slovacă și suedeză ale actului delegat Solvabilitate II, rectificând un aspect referitor la competența prevăzută la articolul 86 alineatul (1) litera (e).

10) Articolul 92

Competența de a preciza tratamentul rezervat participațiilor deținute în instituții financiare și de credit, în scopul determinării fondurilor proprii, în temeiul articolului 92 alineatul (1a), a fost exercitată de Comisie în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

În conformitate cu aceasta, s-a adoptat, de asemenea, un amendament în vederea corectării unei probleme minore de redactare în cadrul amendamentului privind proiectele de infrastructură din 2015 la actul delegat Solvabilitate II și la actul de rectificare a versiunii în limba germană.

11) Articolul 97

O listă a elementelor de fonduri proprii, conform articolului 97 alineatul (1) din Directiva Solvabilitate II, a fost stabilită în actul delegat Solvabilitate II din 2014. Actul de rectificare a versiunii în limba germană a inclus, de asemenea, această chestiune.

12) Articolul 99

Competențele legate de eligibilitatea fondurilor proprii, în conformitate cu articolul 99 din Directiva Solvabilitate II, au fost exercitate în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

13) Articolul 109a

Criteriile suplimentare prevăzute la articolul 109a alineatul (5) au fost stabilite de Comisie în cadrul actului delegat Solvabilitate II din 2014. Actul de rectificare a versiunii în limba germană a inclus, de asemenea, această chestiune.

14) Articolul 111

Competențele referitoare la formula standard [articolul 111 alineatul (1) literele (a) - (f) și (g) - (q)] au fost puse în practică în cadrul actului delegat Solvabilitate II din 2014. Atât amendamentul privind proiectele de infrastructură din 2015, cât și amendamentul privind societățile de infrastructură din 2017 la actul delegat Solvabilitate II au stat la baza competențelor prevăzute la articolul 111 alineatul (1) literele (b), (c) și (m).

În plus, actul de rectificare a versiunii în limba germană a avut ca temei juridic articolul 111 alineatul (1) literele (a) - (c), articolul 111 alineatul (1) litera (f), articolul 111 alineatul (1) litera (h), articolul 111 alineatul (1) litera (k), articolul 111 alineatul (1) litera (l), articolul 111 alineatul (1) litera (o), în timp ce actul de rectificare a mai multor versiuni lingvistice din 2017 a avut articolul 111 alineatul (1) litera (c) ca unul dintre temeiurile sale juridice.

Competența prevăzută la articolul 111 alineatul (1) litera (fa) nu a fost exercitată până în prezent. Prin urmare, expunerile la contrapartidele centrale autorizate sunt supuse aceluiași cerințe de capital ca și alte expuneri la contrapartide. La 18 iulie 2016, Comisia a trimis o solicitare de aviz al EIOPA prin care se solicită elaborarea unei abordări specifice în ceea ce privește expunerile la contrapartidele centrale autorizate. Se așteaptă ca avizul EIOPA să fie

emis în februarie 2018, iar pe baza acestuia Comisia poate decide cu privire la exercitarea competențelor în cauză.

15) Articolele 114, 127, 130

În ceea ce privește competențele privind modelele interne [articolul 114 alineatul (1) literele (a) și (b)], evaluarea profilului de risc și gestionarea activităților întreprinderilor în ceea ce privește utilizarea modelelor interne (articolul 127) și calcularea cerinței minime de capital (articolul 130), aceste competențe au fost exercitate în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

16) Articolul 135

În conformitate cu articolul 135 alineatul (1), Comisia poate preciza cerințe calitative în ceea ce privește principiul „persoanei prudente”. Până în prezent, această competență de a „putea” nu a fost exercitată, dar în cazul în care este necesar să se stabilească norme suplimentare în acest domeniu, delegarea poate fi exercitată în viitor.

Pe de altă parte, cerințele referitoare la investiții în securitizare [articolul 135 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)] au fost stabilite în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

17) Articolul 143

În ceea ce privește tipurile de situații nefavorabile excepționale, precum și factorii și criteriile de care trebuie să țină seama EIOPA atunci când declară existența unei situații nefavorabile excepționale, dar și autoritățile de supraveghere, atunci când stabilesc extinderea perioadei de redresare în conformitate cu articolul 138 alineatul (4), acestea au fost prevăzute în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

18) Articolul 172

Articolul 172 din Directiva Solvabilitate II se referă la echivalența țărilor terțe în ceea ce privește reasigurarea. Ca parte a actului delegat Solvabilitate II din 2014, Comisia a adoptat criterii pentru a evalua dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe care se aplică activităților de reasigurare este echivalent normelor UE, în conformitate cu articolul 172 alineatul (1).

În temeiul articolului 172 alineatul (2), până în prezent, Comisia a adoptat două decizii de stabilire a echivalenței sub formă de acte delegate, pentru Elveția¹² și Bermuda¹³, și o decizie

¹² Decizia delegată (UE) 2015/1602 a Comisiei din 5 iunie 2015 privind echivalența regimului prudential și de solvabilitate pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflate în vigoare în Elveția în temeiul articolului 172 alineatul (2), al articolului 227 alineatul (4) și al articolului 260 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 248, 24.9.2015, p. 95.

¹³ Decizia delegată (UE) 2016/309 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind echivalența regimului de supraveghere pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflate în vigoare în Bermuda cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Deciziei delegate (UE) 2015/2290 a Comisiei, JO L 58, 4.3.2016, p. 50.

stabilire a echivalenței temporare pentru Japonia¹⁴, în conformitate cu articolul 172 alineatul (4).

19) Articolul 210

În conformitate cu articolul 210 alineatul (2), Comisia poate adopta acte delegate în ceea ce privește monitorizarea, administrarea și controlul riscurilor care decurg din activități de reasigurare finită. Până în prezent, această competență de a „putea” nu a fost exercitată, dar, în cazul în care este necesar să se stabilească norme suplimentare în acest domeniu, poate fi exercitată în viitor.

20) Articolul 211

În conformitate cu articolul 211 alineatul (2), Comisia adoptă acte delegate prin care se precizează criteriile privind aprobarea vehiculelor investiționale de către autoritățile de supraveghere. Această competență a fost exercitată în actul delegat Solvabilitate II din 2014, și, de asemenea, actul de rectificare a versiunii în limba germană se referă la acest aspect.

21) Articolele 216 și 217

În temeiul articolului 216 și, respectiv, al articolului 217, Comisia poate adopta și adoptă acte delegate, de stabilire a condițiilor în care se pot lua decizii în ceea ce privește supravegherea subgrupului la nivel național sau care vizează mai multe state membre, după cum se precizează la alineatul (1) al articolelor respective. Părți ale actului delegat Solvabilitate II din 2014 au fost adoptate în temeiul acestor competențe.

22) Articolul 227

Articolul 227 din Directiva Solvabilitate II se referă la echivalența cu privire la întreprinderile de asigurare și de reasigurare afiliate din țări terțe. Ca parte a actului delegat Solvabilitate II din 2014, Comisia adoptă criteriile pentru a evalua dacă regimul de solvabilitate al unei țări terțe este echivalent cu regimul prevăzut la titlul I capitolul VI din Directiva Solvabilitate II, în conformitate cu articolul 227 alineatul (3).

În 2015, Comisia a adoptat mai întâi o decizie de stabilire a echivalenței în conformitate cu articolul 227 alineatul (4) pentru Elveția¹⁵ și o decizie de stabilire a echivalenței temporare în temeiul articolului 227 alineatul (5) pentru Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite¹⁶. Ulterior, în același an, a fost adoptată o decizie de stabilire a echivalenței temporare pentru Japonia¹⁷.

¹⁴ Decizia delegată (UE) 2016/310 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind echivalența regimului de solvabilitate pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflat în vigoare în Japonia cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 58, 4.3.2016, p. 55.

¹⁵ A se vedea nota de subsol 15.

¹⁶ Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei din 5 iunie 2015 privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări, JO L 323, 9.12.2015, p. 22, astfel cum a fost modificată prin Decizia delegată (UE) 2016/309 a Comisiei.

¹⁷ A se vedea nota de subsol 17.

În 2016, decizia de stabilire a echivalenței temporare în ceea ce privește Australia, Bermuda, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite a fost modificată printr-o decizie de stabilire a echivalenței pentru Bermuda în conformitate cu articolul 227 alineatul (4)¹⁸. Acest lucru a reflectat intrarea în vigoare a unui nou regim de solvabilitate și prudențial în Bermuda la momentul respectiv.

23) Articolele 234 și 241

În conformitate cu articolul 234 din Directiva Solvabilitate II, Comisia adoptă acte delegate prin care se precizează principiile și metodele tehnice prevăzute la articolele 220 - 229 și aplicarea articolelor 230 - 233, reflectând natura economică a structurilor juridice specifice.

În temeiul articolului 241 din Directiva Solvabilitate II, Comisia adoptă acte delegate prin care se precizează următoarele:

- (a) criteriile pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 236;
- (b) criteriile pentru a evalua ce situații pot fi considerate situații de urgență, în conformitate cu articolul 239 alineatul (2);
- (c) procedurile care trebuie urmate de către autoritățile de supraveghere atunci când fac schimb de informații, își exercită drepturile sau își îndeplinesc obligațiile în conformitate cu articolele 237 - 240.

Ambele competențe au fost exercitate în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

24) Articolul 244

În ceea ce privește definirea unei concentrări semnificative de riscuri în sensul alineatelor (2) și (3) ale articolului 244, acest lucru a fost prevăzut în actul delegat Solvabilitate II din 2014. Actul de rectificare a versiunii în limba germană a inclus, de asemenea, această chestiune.

25) Articolul 245

În conformitate cu articolul 245 alineatul (4), Comisia adoptă acte delegate în ceea ce privește definirea unei tranzacții intragrup semnificative în sensul alineatelor (2) și (3) din articolul respectiv. Acest lucru s-a realizat în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

26) Articolul 247

Articolul 247 prevede că, în cazul în care apar dificultăți majore la aplicarea criteriilor prevăzute la alineatele (2) și (3) în ceea ce privește desemnarea autorității de supraveghere a grupului, Comisia adoptă acte delegate pentru a detalia criteriile respective. Nu au apărut astfel de dificultăți majore până în prezent și, prin urmare, nu s-a dat curs acestei competențe.

27) Articolul 248

Comisia a stabilit definiția conceptului de „sucursală semnificativă” în conformitate cu articolul 248 alineatul (8) din actul delegat Solvabilitate II din 2014.

¹⁸ A se vedea nota de subsol 16.

28) Articolul 256

În temeiul articolului 256 alineatul (4), Comisia adoptă acte delegate care aduc precizări suplimentare cu privire la informațiile care trebuie publicate și termenele aferente publicării anuale a informațiilor în ceea ce privește raportul unic privind solvabilitatea și situația financiară și raportul privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup. Această competență a fost exercitată în actul delegat Solvabilitate II din 2014.

29) Articolul 258

Până în prezent, Comisia nu a adoptat încă niciun act delegat în temeiul competenței de a „putea” de la articolul 258 alineatul (3), dar, în cazul în care este necesar, competența poate fi exercitată în viitor.

30) Articolul 260

Criteriile care trebuie utilizate pentru a evalua dacă regimul prudențial de supraveghere a grupurilor dintr-o țară terță este echivalent regimului prevăzut la titlul III au fost stabilite în actul delegat Solvabilitate II din 2014, în conformitate cu articolul 260 alineatul (2).

În plus, Comisia a adoptat două decizii de stabilire a echivalenței în conformitate cu articolul 260 alineatul (3): în ceea ce privește Bermuda¹⁹ și Elveția²⁰.

Până în prezent, nu a fost adoptată nicio decizie de stabilire a echivalenței temporare în temeiul articolului 260 alineatul (5).

31) Articolul 308b

În ceea ce privește măsurile tranzitorii prevăzute la articolul 308b alineatul (13), criteriile care trebuie îndeplinite, inclusiv acțiunile care pot face obiectul perioadei tranzitorii, au fost stabilite în actul delegat Solvabilitate II din 2014 și au fost modificate prin amendamentul privind proiectele de infrastructură din 2015 la actul delegat.

Alte două competențe prevăzute la articolul 308b alineatele (15) și (17) nu au fost exercitate până în prezent.

Prima competență [articolul 308b alineatul (15)] se referă la posibilitatea Comisiei de a adopta acte delegate care modifică perioada tranzitorie prevăzută la alineatul respectiv în ceea ce privește activitățile de furnizare de pensii ocupaționale ale întreprinderilor de asigurări în cazul în care au fost adoptate modificările aduse articolelor 17 - 17c din Directiva 2003/41/CE²¹ (instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale). Întrucât nicio astfel de modificare nu a fost încă adoptată, competența nu a fost exercitată până în prezent.

¹⁹ A se vedea nota de subsol 16.

²⁰ A se vedea nota de subsol 15.

²¹ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

Cea de a doua dispoziție [articolul 308b alineatul (17)] se referă la actele delegate prin care se stabilesc modificările solvabilității grupului în cazul în care se aplică dispozițiile tranzitorii menționate la articolul 308b alineatul (13). Dispoziția tranzitorie se aplică la nivelul grupului în același mod ca unei singure întreprinderi de asigurare sau de reasigurare și, până în prezent, nu a apărut nicio dificultate de ordin practic în aplicarea sa care ar necesita precizări suplimentare. În cazul în care este necesar, competența poate fi exercitată în viitor.

IV. Concluzie

Comisia și-a exercitat prompt și corect competențele delegate, pentru a asigura punerea în aplicare a actelor delegate necesare pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare și autoritățile de supraveghere naționale în vederea aplicării normelor la data la care Directiva Solvabilitate II a devenit pe deplin aplicabilă. Modificările specifice din acel moment și până în prezent au asigurat un cadru prudential calibrat în mod corespunzător pentru a permite asigurătorilor să contribuie la edificarea uniunii piețelor de capital ca investitori pe termen lung.

Pentru viitor, Comisia consideră că toate delegările de competențe ar trebui să fie menținute, printre altele, întrucât sunt în curs lucrări pregătitoare cu privire la alinierea actului delegat Solvabilitate II²² cu Regulamentul privind securitizarea simplă, transparentă și standardizată²³ și cu modificarea Regulamentului privind cerințele de capital²⁴, iar Comisia a solicitat avizul tehnic al EIOPA referitor la revizuirea unor elemente specifice din actul delegat Solvabilitate II²⁵.

Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să ia act de prezentul raport.

²² Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de stabilire a unor norme comune privind securitizarea și de creare a unui cadru european pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012, COM/2015/0472 final - 2015/0226 (COD), disponibilă aici: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/?uri=CELEX:52015PC0472>

²³ COM (2015) 472 final, nepublicat încă în JO.

²⁴ COM (2015) 473 final, nepublicată încă în JO.

²⁵ CERERE DE AVIZ TEHNIC DIN PARTEA EIOPA PRIVIND REVIZUIREA UNOR ELEMENTE SPECIFICE DIN REGULAMENTUL DELEGAT SOLVABILITATE II [Regulamentul (UE) 2015/35], disponibilă la adresa: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eiopa-call-for-advice-18072016_en.pdf și CERERE DE AVIZ TEHNIC DIN PARTEA EIOPA PRIVIND REVIZUIREA UNOR ELEMENTE SPECIFICE DIN REGULAMENTUL DELEGAT SOLVABILITATE II ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONSTRÂNGERILE NEJUSTIFICATE PRIVIND FINANȚAREA [Regulamentul (UE) 2015/35], disponibilă la adresa: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/eiopa-call-for-advice-22022017_en.pdf